

Vážené lidstvo,

rád bych se s Vámi podělil o svůj názor na problém, který považuji za závažný a trápí nejen mě, ale určitě i Vás a celou naši populaci. Myslím, že je to věc velice důležitá a pokud se touto problematikou nebude naše společnost zabývat, bude se problém stále zhoršovat.

Tolerance a současný svět. Co si vůbec každý z nás dokáže představit pod pojmem tolerance? Zdá se, že už samotné slovo „tolerance“ je těžké pochopit nebo vysvětlit. Já tento výraz chápu jako schopnost člověka žít svůj osobní život vedle druhých lidí. Zachovávat respekt ke svému okolí, chránit nejen své potřeby a vlastní majetek, ale i přírodu a životní prostředí. Vnímat a respektovat zvyky, potřeby, dobré a špatné vlastnosti svých nejbližších, sousedů a ostatních. Umět pochopit i rozdílný názor svého kamaráda nebo spolužáka, snažit se porozumět svým rodičům.

Pro dobrý příklad tolerance mezi lidmi nemusíme chodit nikam daleko, stačí se zamyslet nad naší vlastní rodinou. Vše začíná manželstvím. Trvalý a šťastný vztah dvou lidí, ženy a muže, mámy a táty, není možné bez velké dávky tolerance. Každý z nich si do tohoto svazku přinesl své vlastní zvyky a názory, které se ne vždy setkávají s pochopením toho druhého. Situace se ještě komplikuje narozením nás, dětí. Víme, že děti a jejich rodiče mají většinou rozdílný pohled na nejrůznější životní situace. Jak tyto situace řešit? Každý člen rodiny musí být tolerantní k ostatním členům, dokázat slevit ze svých požadavků a přihlídnout k potřebám nebo přáním svých rodičů nebo sourozenců. Umět o svých názorech mluvit, vzájemně diskutovat, ale neprosazovat je za každou cenu. Myslím, že bez tohoto druhu tolerance by na světě moc manželství nebo rodin nezbylo.

Přestože rodina je základem každé lidské společnosti, více tolerance samozřejmě není potřeba pouze tady. Více porozumění by bylo potřeba na celém světě, v každé lidské činnosti.

Proč je na nejrůznějších místech na světě tolik otevřených válečných nebo násilných konfliktů? Proč se stále nedokážeme zbavit projevů rasismu, proč každou vteřinu umírají nevinní lidé? Není to především důsledek nedostatku tolerance, že lidé nedokáží žít společně vedle sebe v míru a bez konfliktů? Já si myslím, že ano. Problém však není v tom, že bychom neuměli současnou situaci popsat. Problém vidím v tom, že nedokážeme najít řešení, jak dnešní netolerantní společnost změnit k lepšímu. Nedokážeme nebo nechceme?

Lidé přeci zůstávají lidmi, ať už mají jakoukoliv barvu kůže. Ať už jsou chudí nebo bohatí, zdraví nebo nemocní, bez ohledu na to, v které části světa právě žijí. A všichni lidé si zaslouží náš respekt, úctu a toleranci. Samozřejmě, těžko se tento přístup prokazuje lidem, kteří se projevují sobecky, násilnicky, vulgárně nebo ubližují druhým. Tady si musíme uvědomit, že tolerance není podlehnutí, není to neustálé ustupování a odpouštění, není to jednostranná aktivita. Na toleranci musí být nejméně dva – ten, který chce být tolerantní a ten, který chce být tolerován a sám chce být tolerantní.

Mám pocit, že hodně lidí se na toleranci dívá jako na obyčejné slovo, aniž by se více zamysleli nad jeho významem. A přeci je právě toto cesta ke zlepšení, alespoň podle mého názoru. Chceme-li zlepšit společnost a svět, musí každý z nás začít především sám u sebe, ve svém nejbližším okolí, v rodině, ve škole či v zaměstnání.

Co napsat na závěr? S větší tolerancí by svět určitě byl lepší a život všech z nás by mohl být snadnější a radostnější. Věřím, že se všichni společně pokusíme o to, abychom k tomuto lepšímu životu udělali alespoň malý krůček, alespoň ve svém okolí. Vždyť svět je složen právě z takových malých částí, jednotlivých rodin, vesnic, měst ... když každý změní svůj malý dílek, společně změníme celý svět!

Přeji nám všem hodně úspěchů v této činnosti!

S pozdravem

Radek Vaněk
3.A, Gymnázium Břeclav